

[Iver Poulsen.]

enkeltheder for at undgå alt for mange gentagelser, men jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at den offentlige diskussion om dette spørgsmål nu er blevet startet, for det ser ud til, at der er adskilligt at drøfte for den danske offentlighed, før den højtærede minister for offentlige arbejder eventuelt lægger sig alt for fast på et bestemt standpunkt; det bør ikke ske, før spørgsmålet er gennemdrøftet ude i befolkningen og er meget grundigt belyst.

Efter den foreløbige besvarelse af overborgmester Urban Hansens rundspørge er det helt klart, at dansk erhvervsliv og mange andre store befolkningsgrupper som f. eks. motorfolk, repræsentanter for dansk lufttrafik, grundejere og lejere, arbejdsgivere og fagforeninger, naturfredningsfolk o. s. v. o. s. v. går ind for den sydlige linje i modsætning til kommissionen, hvilket jo må have en meget betydelig vægt. Den omtale, der har været i pressen om Hamborgs store interesse i at få broen placeret mod nord og det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s udtalelser her i tinget den 17. april i hans spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder understreger yderligere de vitale danske interesser, der er knyttet til den sydlige linje.

Heroverfor sagde den højtærede minister i sit svar til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), og ministeren har gentaget det i dag, at man må huske på, at bygningen af en Øresundsbro ikke er et internt dansk anliggende, men en sag, der skal løses ved samarbejde mellem Sverige og Danmark. Ja vel, det er helt rigtigt, men for at der skal være tale om et samarbejde, må det være en forudsætning, at der i dette samarbejde tages et rimeligt hensyn til den ene parts virkelige vitale interesser, som det synes at være understreget og belyst ved de svar, som overborgmesteren i København har fået. Den danske befolkning vil selvfølgelig ikke kunne se fornuften i, at den skal bære en del af de betydelige udgifter, der er forbundet med at løse en stor opgave, hvis dens løsning kun tjener eller hovedsagelig tjener andres interesser og måske DSBs interesser og ikke hele samfundets og erhvervslivets interesser.

I øvrigt er det en meget betænkelig sag, som allerede er nævnt af det ærede medlem

fru Else-Merete Ross, at det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) i spørgsmålet til ministeren den 17. april uimodsagt kunne sige, at den afgivne betænkning bekræfter mistanken om, at det for enhver pris har ligget de interesserede i den nordlige linje på sinde at fremhæve alt det, der talte til gunst for denne linje, mens de meget vægtige argumenter for den sydlige linjeføring er forsøgt holdt skjult, og at betydelige erhvervsorganisationer, hvis udtalelser man har bedt om, ikke har fået deres, som det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) udtrykte det, „meget tungtvejende udtalelser“ optrykt i betænkningen. Flere af de foregående ærede ordførere har også fundet dette forhold ejendommeligt, og det er ikke så mærkeligt, for denne fremgangsmåde vil jo i virkeligheden sige, at der er tilbageholdt udtalelser, som det ville være af overordentlig stor betydning for befolkningen at kende, før befolkningen kunne indtage et klart standpunkt og kunne foretage en virkelig saglig bedømmelse af broens placering, og en sådan fremgangsmåde kan ikke være rigtig i et demokratisk samfund. Naturligvis skal ministeren ikke forhandle med svenskerne med et bundet mandat, men det vil under alle omstændigheder være hensigtsmæssigt og korrekt, at ministeren igennem denne og formentlig efterfølgende offentlige debatter bliver orienteret om befolkningens og folketingets opfattelse, så ministeren også kan tage hensyn hertil i de videre forhandlinger om denne sag.

Niels Mørk: Jeg skal blankt erkende, at når jeg nu siger et par ord i denne debat, er jeg på forhånd lidt belastet alene af den grund, at jeg er valgt i Helsingørkredsen og er fungerende borgmester i Helsingør i øjeblikket. Men lad mig sige, at i den heftige diskussion, der har været om denne sag, har der flere gange været antydninger og rygter fremme om, at Helsingør by ikke er interesseret i en nordlig broforbindelse. Jeg vil gerne dementere disse påstande. Forholdet er det, at det overvejende flertal i Helsingør bystyre har den opfattelse, at skal der på et eller andet tidspunkt slås bro over Sundet, så må det ske dér, hvor den største trafik er, og dér, hvor broen kan bygges billigst, og efter de sagkyndiges